

[Kofod-Svendsen]

Kristeligt folkeparti har altid været tilhænger af det europæiske samarbejde. De stridigheder og krige, der har været mellem de vesteuropæiske lande, er nu blevet afløst af et frugtbart samarbejde, som vi hilser velkommen. Vi ser det forslag, som her er lagt frem, som et led i, at der skabes bedre kontakt, bedre information, bedre samarbejde mellem de vesteuropæiske lande. Det er efter vores opfattelse ikke en modsætning til, at vi også står i en nordisk sammenhæng og i en sammenhæng i FN. Det er alt sammen et led i, at vi ønsker at fremme bedre internationalt samarbejde.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for den saglige og positive modtagelse, som det store flertal i dette ting har givet forslaget.

Der er nogen, der har forsøgt at gøre dette til et spørgsmål om den fæle union, som så mange er så bange for, men det er helt urimeligt at kæde tingene sammen på denne måde. Se dog, hvad der står i artiklerne i den pågældende traktat. Det fremgår her, som også hr. Hans Hækkerup var inde på, at det, det drejer sig om, er at finde nogle praktiske måder, hvorpå man fremmer kendskabet til Europas mangfoldige kulturarv, og vel at mærke gøre det, uden at man blander sig i det enkelte lands kulturpolitik. Hvem kan dog være bange for, at man f.eks. med støtte fra sådan en fond prøver at få litteratur fra gælsk oversat til nogle af de mere udbredte sprog eller litteratur fra dansk, prøver at bevare bl.a. disse to sprog ved at sikre, at litteratur andre steder fra bliver oversat til disse sprog. Dette bare nævnt som et enkelt eksempel på, hvilke aktiviteter en sådan fond kan formodes at ville påtage sig. Hvem er dog bange for det? Hvem er bange for, at netop den mangfoldighed i Europas kulturarv, som er med til at gøre Europa til et så spændende sted at leve i, at den bevares, at kendskabet til den udbredes. Den form for Internationale, som hr. Albrechtsen meget rammende og meget afslørende henviste til, vil selvsagt være nervøs for, at man bevarer mangfoldigheden, for den sigter på at nedbryde individualiteten både mellem folkeslag, mellem samfund og mellem mennesker. Det, vi står med her, er netop et bidrag blandt mange andre til at sikre mangfoldigheden, til

at sikre folks mulighed for fortsat at være forskellige.

Når hr. Gade kommer med sin frygt for alt, hvad der ligger uden for Valby bakke, virker det krampagtigt. Jeg noterede med fornøjelse et nyt bidrag til den kultur, der er etableret omkring det såkaldt flommeeuropæiske, da hr. Gade talte om det gale unionsblik. Jeg tør næsten ikke kigge på hr. Gade. Jeg må bly slå blikket ned, men hvis det gale unionsblik er modstykket til det bigotte snæversyn, så tør jeg alligevel godt se hr. Gade i øjnene.

Pengene er også bragt ind i billedet. Her vil jeg først og fremmest minde hr. Arentoft, om, hvad en meget populær dansk konge sagde i sin tid i forbindelse med statsbankerotten i 1813: vist er vi fattige, men derfor behøver vi ikke også at blive dumme.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, at det i ganske overvældende og imponerende grad lykkedes udenrigsministeren at stille tingene på hovedet og fremstille de ting, jeg havde sagt, på en måde, der i hvert fald er ganske og aldeles fjernt fra, hvad jeg faktisk gav udtryk for.

Jeg ønskede netop en mangfoldighed i debatten, og VS er tilhænger i enhver henseende af, at også unionstilhængerne fremfører deres synspunkter, således at der kan blive en debat. Den vil vi på ingen måde være med til at lægge låg på, men det, der tilsigtes med dette forslag, er jo netop ensidighed. Der oprettes et officielt organ med det formål at fremme det ene af de to modstående hovedsynspunkter i denne debat, og det er nøjagtig det modsatte af, hvad jeg ønsker, nemlig at der bliver en åben debat om tingene på et lige grundlag. Det er udenrigsministeren, der repræsenterer ensidigheden i denne sag og absolut ikke VS.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Udenrigsministeren holdt en tale om, at der var ikke noget at være bange for. Det kunne godt minde om den med ulven og de tre små grise, der synger: hvem er bange for den stygge ulv, men det går dem jo ikke alle tre lige godt. Derfor kunne det godt være, at det var fornuftigt at bygge et værn op – ikke